

ת"פ 35814/03 - מדינת ישראל נגד דאוד בטאט

בית-משפט השלום בבאר-שבע

ת"פ 35814-03-17 נ' בדעת (עוצר) 9 באפריל 2017

בפני כב' שופט דניאל בן טולילה
המואשימה: מדינת ישראל
על-ידי בא-כוחה עוז'ד גנית אטיאס

ג ג ז
הנאשם: דאוד בטאט (עוצר)
על-ידי בא-כוחו עוז'ד יחיא סודה

מר דין

הנאשם הורשע על בסיס הודהתו, בשתי כניסה לישראל שלא כדין בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, האחת מיום 16.3.17 והשנייה מיום 17.6.15.

טייעוני הצדדים:

בא-כוח המואשימה במסגרת טיעוניה לעונש הפנתה לערבים המוגנים בהם פגע הנאשם בכללם זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. אליבא דידה, בעבורות מסווג זה טמון גם פוטנציאלי ברור לסיכון בטחון המדינה ואזרחותה. לאור האמור, לאור המצב הביטחוני הרועה עתרה ב"כ המואשימה למתחם עונש הולם הנע בין חודש ל-6 חודשים מאסר בפועל, לצד הטלת קנס כספי שיריה בו כדי לפגוע בقدאיות הכלכלית בכניסה לישראל.

בא-כוח הנאשם כיוון את עיקר טיעונו לכך שכיוום יש ונכון לחזור למתחם שנקבע בהלכת אלהрост, הינו הסתפקות בעונשה צופה פני עתיד, וזאת בגין שתי כניסה לישראל ללא עבירות נלוות לצורכי צרפת, כפי שנכון בעניינו של הנאשם בתיק שבכותרת. לדבריו, גם אם בעבר הציבר המצביע הביטחוני החמורה הרי שכיוום, בהסתמך על נתונים שמאפורסמים על-ידי שירות הביטחון הכללי ניתן לומר שהמציב הביטחוני השתפר לאין ערוך, ולמעשה אין שונה כלל מזה ששדרר במדינה גם עבר למועד שבו ניתנה הלכת אלהрост. גם אם לנאשם הרשות קודמות הרי שאין בכך כדי לשנות מעונשו, בשים לב לעובדה כי מדובר בהרשעות ישנות מלפני שבע שנים ויותר.

דין והכרעה:

בעבירת הכניסה לישראל פגע הנאשם בזכותו של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה וכן בזכותו להסדיר את מדיניות שוק העבודה באמצעות מתן התירי שהייה. כך גם יש בעבירות אלו משום הכבדה על רשות אכיפת החוק וכוחות הביטחון אשר נדרשים להשكيיע משאביים לא מבוטלים על מנת לטפל בתופעה, גם במקרים בהם מדובר בשב"חים שנכנסים לצורכי צרפת. לא אחת נקבע כי אין להתעלם מהעובדה כי בעבירת הכניסה לישראל שלא כדין טמון גם סיכון

פוטנציאלי לביטחון אזרחי ותושבי מדינת ישראל. בהקשר לכך ראה דבורי של כב' השופט ס' ג'ובראן בرع"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (להלן: "אלהרוש"):

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלתי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו שעוזרים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאלי לטיסון בטחוני, בין היתר בכך שהוא פותחת פתח לזריגת פעילות חבלנית עוינית (פח"ע) בתחום מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

כידוע, נקבע בעניין אלהרוש כי מקום שבו הכניסה לישראל מבוצעת לצרכי צרפת, ללא עבירות נלוות, על ידי נאשם נעדר עבר פלילי, מתחם העונש נع בין מאסר על תנאי ועד לחמישה חודשי מאסר בפועל, אשר יכולו את תקופת התנאי. לצד האמור, גם כן בעניין אלהרוש (ובהמשך לפסיקה קודמת) הכיר ביהם"ש בכך שמצוב בטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

"מידת החומרה של עבירות השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשנות ממחוז לממחוז. יש לבחון ולהתאים מעט לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוី בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שתאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

על רקע האמור לעיל, אין פלאה אפוא כי בתי המשפט מצאו לנכון להחמיר ואף בצורה ניכרת בעונשם של שוהים בלבד חוקים, וזאת נוכח גל הטרור ו"rintifiada הסכנים" שפקדה את המדינה החל מחודש אוקטובר 2015. גם שחקן מה躬ותם השונים נחלקו ביחס לשאלת האם יש מקום לקבוע מתחם עונש הולם חדש או להחמיר בגדרי מתחם העונש שנקבע באלהרוש, בפועל, רמת העונשה הועלתה כך שבгинן כניסה ייחודית הושטו עונשי מאסר בפועל שהגיעו לכדי חדש יותר. ביחס לכך, ראה בין היתר: עפ"ג 15-10-15, 62917-10-15, בעפ"ג 15-10-15, 63731-10-15, עפ"ג 15-10-15, וכן עפ"ג 15-10-15, 57021-10-15 פסקאות 13-14 שם נקבע כי:

"מידת הפגיעה בערך המוגן על ידי העבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בהיבט הגברת הסיכון לפגיעה במצב הביטחוני, מועצתה בעיות של פיגועים, כמו ביום אללה, בהם נערכים כוחות הביטחון, בכוחות מוגברים כדי לסכל פיגועים על ידי מפגעים ייחדים. בנסיבות אלה, יש צורך להחמיר את החרטעה מפני כניסה בטלוי חוקים לתחומי המדינה, גם אם מטרתם הינה למצוא צרפת למשפחותיהם, כדי לסייע במיגור תופעת הפיגועים הללו, ולהקטין ככל הנימן את החשש מפני כניסה של מי שմבקש לפגוע בתושבי המדינה.

החמרת המתחם במצבים אלה עומדת בקנה אחד עם הלכת אלהרוש ואינה סוטה ממנה, ولكن איןנו סבורים כי בית המשפט קמא שגה כאשר סבר כי ניתן לקבוע ביום אלה מתחם גבוה מזה שנקבע בהלכת אלהרוש".

כאמור, טענת ההגנה העיקרית ביחס לנאשם נסובה סבב השיפור במצב הביטחוני באופן המצדיק חזרה למתחם העונש

הહולם כפי שנקבע בהלכת אלהרוש. לגופם של דברים בזהירות המתבקשת, המצב הביטחוני אכן השתרף. יחד עם זאת, אין בידי בית המשפט לקבל הטענה כי שיפור זה מצדיק איין רכיב שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים בעבירות השב"ח עד כי יש לשוב ולקבוע מתחם עונש הולם שתחולתו עונש צופה פנוי עתיד בלבד.

אכן, אף מבלי להזדקק לנתקנים מסוימים ישנה הפחתה במספר הפיגועים שהמדינה חוותה בחודשים האחרונים אל מול אלו שנמדדו בחודשים אוקטובר - דצמבר 2015. יחד עם זאת, הבדיקה אינה יחסית, אלא אבסולוטית ולדאבותנו, אין לומר כי הארץ תשקוט 40 שנה והשלום שב למוחזותינו. קיומם של שירות פיגועים מיידי חדש, אפילו מרביתם בשטחי הקו הירוק, הוא זה הרלוונטי והוא זה המלמד על מוטיבציה קיימת לפגוע בביטחון המדינה (בין אם זו מוצעת בשטחי הקו הירוק ובין אם זולגת אל מעבר אליו). ואפילו ישנה הפחתה במספר הפיגועים יש ודואק המדיניות המחרימה וההכבדה של רשות אכיפת החוק מאז גל הטרור כלפי תופעת השב"חים, היא זו שהביאה לצמצום זה.

יתר על כן, כפי שצוטט לעיל, את עבירות השב"ח יש לבחון לא רק על רקע המצב הביטחוני, אלא יכול והענישה תשתנה גם לאזרז. עבינינו, וכידעה שיפוטית, הרי שגדיר ההפרדה לא קיימת בדרך הר חברון בגזרה המכונת "הגיימבה/רמאדין", דבר אשר מקל את הكنيיה של השוהים הבלתי חוקיים לאזרז יתר בואכה באר שבע. הדברים אמרוים כלפי מבקשי צרנסקה, אך גם כלפי המבקשים לפגוע בביטחון המדינה. בהקשר לכך, ראה בין היתר ת"פ 17554-12-15 שנדון בפניו מותב זה שבו מבצע הפיגוע בעיר קריית גת עבר דרך גזרה זו ובדומה, ראה ת"פ 35945-07-16 שבו נדונו עניינו של מי שהעביר את המחברים שביצעו את הפיגוע בשرونנה שמוגדרים ביאטה, גם כן דרך יתר. העדרה של גדר מביא לכך שתושבי איז"ש מדרימים עד לאזרז הגימבה, חוצים הגבול ובהמשך מצפים אל "עדם.. צא ולמד כי ישנה אבחנה עניינית גם על רקע האזרז בו מוצעת הكنيיה לישראל.

לא בלי קשר, הלכת אלהרוש אשר אמן קבעה כי ככל, הרתעת בעבירות שכאללה הינה בעלת אפקטיביות מצומצמת, אך לא הוציאה מכלל אפשרות מתן משקל לרכיב זה, ואף ציינה כי יכול וזה יהיה לא מבוטל: "**על רקע זה אני סבור כי ראוי לתת משקל מוגבל לשיקול הרתעת הרבים בעבירות השב"ח, אם כי לא מבוטל**". (הדגשות לא מקור).

ההגנה בתיק זה בדומה לתיקים רבים מנסה "ליקוק" נסיבותו של תיק זה אל תוך התבנית של הלכת אלהרוש עד כי במוגנים מסוימים, ובניגוד לעקרון הענישה האינדיבידואלי מנסה לקבוע עונש טיפוסי לעבירה, דבר שלא התקבל על-ידי בית-המשפט בהלכת אלהרוש אשר ציין כי יש להותר לבית-המשפט להתחשב במקרה הניסיבות מנויות בסעיף 40(יא), 40(ו) ו-40(ז) לחוק העונשין. כך הם פניו הדברים ביחס להשפט המצב הביטחוני עובר ל"גנתת הגבול" אשר משתנה מעט לעת (וככל הנלמד לא הייתה נתן מרכזי, אם בכלל, לענישה הקונקרטית שהושתה על מי מאותם נאשמים בעניין אלהרוש)

הערה אחרונה טרם קביעת מתחם העונש הולם נוגעת לכך שבכニסתו האחורה של הנאשם זה נמצא בתחום המדינה בסמוך לאחר השעה 00:20 לפנות בוקר, דבר המלמד כי באותה עת לא עבד אלא ככל הנראה נותר בישראל לאחר שסימם את עבודתו.

מכל המקובל לעיל הנני לקבוע מתחם עונש הולם בגין כל אחת מהכニיסות ככזה שתחילה מסpter ימים מאסר בפועל ותקרטו 6 חודשים הכלולים את המאסר המותנה.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולאחר מכן תילקח בחשבון הודהתו, החיסכון בזמן שיפוטי יקר, היותו תושבי שטחים שמעצרו ומארסו קשים עליו אף יותר מאשר על דרכ הצלל. עוד תילקח בחשבון המצוקה הכלכלית אשר מלכתחילה הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין.

מנגד ולחומרה הרי שאין זו הרשותו הראשונה של הנאשם בעבירות לפि חוק הכניסה לישראל, וכך גם אין זהו מאסרו הראשון. לנאם שבפניו שיש הרשות קודמות, חלקן מבית-משפט צבאי חלkan מבתי-משפט ישראלים בגין ביצוע עבירות של זיווף מסמר ושימוש בו, כניסה לישראל שלא כדין, הפרעה לשוטר וUBEIRUT בקשר לציבור צבאי. משקלו של עבר זה יהיה במשורה וזאת בשם לב לכך שמדובר לפני מעלה מעשר, למעט הרשעה מס' 2 והרשעה מס' 1 שענין כניסה לישראל שלא כדין משנת 2008 ומשנת 2009.

סוף דבר, מכל המקובל לעיל, הנני לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 40 ימים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 14.3.17;
- ב. חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות לפि חוק הכניסה לישראל;
- ג. 500 ל"נ כניסה או 5 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 16.4.17.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז.

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ז, 09 אפריל 2017, במעמד הנוכחים.